

קירוד וקירצוף ביום טוב

הקירוד והקירצוף הם שני אופנים של סירוק הבהמה לנקותה מטיט ואבק שעליה. הקירוד הוא במסרק ברזל ששיניו חדות, ועושות בבהמה חבורות. והקירצוף במסרק של עץ ששיניו גסות, ואינן עושות בה חבורות. ונחלקו חכמים אם מותר לעשות דברים אלו ביום טוב.

א. דעת חכמים.

הקירוד, מאחר שהוא עושה חבורות בבהמה, אף על פי שאין המקרד מתכוון לכך, **אסור** הוא **מהתורה**, כדעת רבי יהודה [בענין אינו מתכוון], שכל המלאכות נאסרו, גם כשאינו מתכוון להן, והוצאת דם בבהמה היא תולדת מלאכת שוחט.

והקירצוף, אף שאינו אסור מהתורה, כי אין בו הוצאת דם, **אסרוהו חכמים**, כדי לעשות גדר לאיסור קירוד.

ב. דעת רבי יהודה.

הקירוד שיש בו הוצאת דם **אסור מהתורה** כנ"ל, כי כל המלאכות נאסרו, גם כשאינו מתכוון להן, והוצאת דם בבהמה היא תולדת מלאכת שוחט.

אבל הקירצוף, שאין בו הוצאת דם, **מותר**, **שלא אסרוהו חכמים** לעשות גדר לאיסור קירוד.

ג. דעת רבי אלעזר בן עזריה.

אפילו הקירוד, שיש בו הוצאת דם, **מותר**, כדעת רבי שמעון [בענין אינו מתכוון^א], שלא נאסרו המלאכות אלא כשמתכוון להן, אבל כשאינו מתכוון להן, מותר, והמקרד אינו מתכוון להוצאת הדם מהבהמה. [נגם זה אחד משלושת הדברים, שרבי אליעזר מתיר וחכמים אוסרים].

ומאחר שאפילו הקירוד מותר, **כל שכן שהקירצוף מותר**.

^א פירש ר"י, דהלכה כרבי שמעון, שמתיר. ודוקא במגררת של עץ, דאין עושה חבורה, אבל במגררת שלנו, שהן של ברזל, כולי עלמא מודו דאסור, דפסיק רישיה ולא ימות, הוא שתולש שערות.